

Kaapverdië

- Ervaar de schitterende stranden van Sal en Boa Vista
- Beleef Praia, hoofdstad op basaltplateaus
- Geniet van weemoedige *morna* en opzwepende *funaná*
- Ontdek het woeste berglandschap van Santo Antão
- Smul van een glaasje *grogue* met een hartige *cachupa* erbij
- Bezoek de fascinerende vulkaan op Fogo

Inhoud

- 7 Kaarten en plattegronden
- 9 Woord vooraf

1 11 Kaapverdië: een kennismaking

- 12 Natuur
- 18 Bevolking
- 22 Politiek en samenleving

2 27 Geschiedenis

- 28 Eerste bewoners
- 30 Vroegmoderne tijd
- 32 Negentiende eeuw
- 32 Hedendaagse geschiedenis

3 37 Kunst en cultuur

- 38 Volkscultuur
- 39 Muziek
- 41 De Kaapverdise keuken

1 47 Santiago

- 49 Praia
- 55 Cidade Velha
- 58 Het noordwesten
- 60 Het noorden
- 63 Tips en adressen

4 67 Sal

- 71 Het zuiden
- 75 Het noorden
- 80 Tips en adressen

5 83 Boa Vista en Maio

- 84 Boa Vista
- 86 De westkust van Boa Vista
- 90 De noord- en oostkust van Boa Vista
- 92 Het binnenland van Boa Vista

- 93 De zuidkust van Boa Vista
- 95 Maio
- 97 Vila do Maio
- 98 De oostkust van Maio
- 102 Tips en adressen

6 105 São Vicente en São Nicolau

- 106 São Vicente
- 107 Hoofdstad Mindelo op São Vicente
- 115 Het noorden en oosten van São Vicente
- 117 Santa Luzia, Branco en Raso
- 119 São Nicolau
- 120 Hoofdstad Ribeira Brava op São Nicolau
- 121 Het westen van São Nicolau
- 123 Het oosten van São Nicolau
- 124 Tips en adressen

7 129 Santo Antão

- 132 Het zuiden en het westen
- 135 Het noorden en noordoosten
- 143 Tips en adressen

8 147 Fogo en Brava

- 148 Fogo
- 150 Hoofdstad São Filipe op Fogo
- 153 Chã das Caldeiras en Pico de Fogo
- 156 Rond het eiland Fogo
- 157 Brava
- 160 Het noordoosten van Brava
- 163 Tips en adressen

i 166 Praktische reisinformatie

r 176 Register

Kaapverdië

Woord vooraf

Nog niet zo heel lang geleden was Kaapverdië een van de allerarmste landen van Afrika. Sinds een jaar of wat is daar verandering in gekomen. Het land is flink gestegen op de economische ranglijsten en wordt nu als voorbeeld gezien voor andere Afrikaanse landen. Een van de oorzaken van de vooruitgang is het toerisme, dat de fraaie stranden van de Kaapverdische eilanden Sal en Boa Vista en de imposante landschappen van eilanden als Santo Antão en Fogo heeft ontdekt. Vooral op de eilanden met de mooie stranden zijn nieuwe hotels gebouwd, maar gelukkig is het allemaal nog redelijk kleinschalig, en dat is nu juist de charme van Kaapverdië. Alle negen bewoonde eilanden van de archipel zijn overzichtelijk, óók de twee grote steden van het land – de hoofdstad Praia op het eiland Santiago en de tweede stad Mindelo op het eiland São Vicente.

De Kaapverdische cultuur laat hiernaast een aantrekkelijke mix zien van Afrikaanse en Europese invloeden, waarbij het voormalige koloniale moederland Portugal een duidelijk stempel drukt op het Europese deel. De bevolking is vriendelijk en open, zonder opdringerig te zijn. Kaapverdianen maken de bezoeker graag deelgenoot van hun levensgevoel, *morabeza*, wat zoveel betekent als ‘gastvrij, open, ongedwongen en relaxed’. Voeg daarbij het warme klimaat, de blauwe oceaan en de levendige muzieksce­ne, en het is niet verwonderlijk dat Nederlanders en Belgen er een fijne zonbestemming bij hebben gekregen. En dat op slechts 6 uur vliegen vanaf Noordwest-Europa!

Guido Derksen

CAPELA DE SÃO JOSE

APPUI DE LA
FÊTE DE SAINT
JOSEPH 2011
AVEC VOTRE DON

Sal

5

Het epicentrum van het toerisme in Kaapverdië is Sal. Zon, een internationaal vliegveld, witte zandstranden, een stuk of wat investeerders die nieuwe hotels willen bouwen en restaurants willen openen: meer is er niet nodig om een zonbestemming te worden. Meer is er ook bijna niet op Sal, want afgezien van de fraaie stranden is er geen landschappelijk schoon. Er zijn ook geen mooie steden, schilderachtige dorpen of bijzondere culturele voorzieningen. Zon, zee en strand, dat is waarvoor je naar Sal gaat. Of wind, want het eiland is een topbestemming voor wind- en kitesurfers. Wil je meer dan zon, zee, strand of wind, dan is het verstandig een vakantie op Sal te combineren met een bezoek aan een of meer andere Kaapverdise eilanden.

< Senegalese souvenirverkoopster op Sal.

Het prachtige strand van Santa Maria.

Ga je vanaf het centrale plein zuidwestwaarts, dan kom je bij de *pontão* (de centrale pier) die hier vanaf het strand de baai in steekt. Op de houten pier zijn souvenirwinkeltjes met Afrikaanse snuisterijen en kantoortjes waar je excursies kunt boeken. Langs Rua 1 de Junho en in zijstraten vind je allerlei cafés, restaurantjes en andere toeristische voorzieningen. Loop je vanaf de pier verder naar het westen, dan kun je op de wandelpromenade bij het strand kiezen uit verschillende horecagelegenheden met zeezicht.

Rua Amilcar Cabral loopt landinwaarts parallel aan Rua 1 de Junho. Je vindt hier nog enkele restaurantjes met eenvoudiger en goedkopere menu's. Rua Amilcar Cabral gaat aan de noordwestkant Santa Maria uit. De brede zijweg links, met voet- en fietspaden erlangs, voert naar de grotere hotelcomplexen aan de westzijde van Santa Maria. Tussen de hotels vind je hier en daar nog wat eetgelegenheden en andere voorzieningen, vooral aan de rechterkant van de weg. Op een braakliggend stuk land rechts kun je enkele oude zoutpannen zien; let op de witte zoutafscheidingen en de incidentele waadvogel die hier rondstapt. Andere oude zoutpannen vind je voorbij de bebouwing in het noorden van Santa Maria. Hier ligt een redelijk omvangrijk zoutwinningsgebied met rechthoekige pannen waarin nog altijd, op kleinere schaal dan vroeger, zeezout gewonnen wordt.

Terug in Santa Maria rijd je langs de grotere hotelcomplexen aan de westzijde van Santa Maria naar het einde van de weg. Hier liggen Hotel Farol, een all-inclusivehotel voor de Italiaanse markt, en het RIU Palace Santa Maria. Achter de hotels ligt een gebied met zandduinen. Dit beslaat de gehele

Restaurant in Santa Maria.

zuidwestelijke punt van het eiland (Ponta Sino) en is omzoomd met vrijwel maagdelijk strand. In de duinen staat het witte vuurtorentje dat het scheepvaartverkeer van oudsher waarschuwt voor de onderzeese gevaren.

Voorbij de RIU-hotels ligt het mooie strand van **Ponta Preta**. Het is een befaamd strand onder gevorderde kite- en windsurfers. Wie alleen van de zon en de zee wil genieten zonder zich te hoeven inspannen, kan bij het houten café-restaurant terecht en eventueel gebruikmaken van het zonnedek. Weer wat verder aan de kust liggen het Llana Beach Resort en het grote Tortuga Beach Resort, van de Spaanse Meliã-keten. In zee heeft het Llanas twee golfbrekers met ertussenin de Bikini Beach Club laten aanleggen voor de gasten. Het strand aan de westzijde van het eiland is iets minder mooi dan dat aan de zuidkust. Iets landinwaarts, tegenover het Meliã Tortuga Beach Resort, bevindt zich het krankzinnig grote Vila Verde Resort, het grootste resort van Sal. Het heeft de omvang van een klein dorp en bestaat uit een hele reeks pastelkleurige appartementengebouwen met maar liefst 500 appartementen en kamers. Ertussenin liggen welgeteld 13 vrij kleine zwembaden, met kinderbadjes erbij. Vanuit sommige appartementen is het best een stuk lopen naar het ontbijtbuffet.

Net even ten noorden van het grote complex, links langs de weg naar Espargos, tref je de **Viveiro Botanical Garden** aan. Tegen een kleine entreeprijs kun je hier tropische bomen en planten bekijken en rondwandelen in

TIPS EN ADRESSEN

SAL

VERVOER

- Sal is per vliegtuig of per veerboot te bereiken. Er vaart 's nachts een veerboot die Sal en Boavista met elkaar verbindt, de *Dona Tututa*. Een overtocht duurt 3 uur (cvinterilhas.cv).
- Binnenlandse vluchten zijn er dagelijks naar Santiago en vandaar naar andere eilanden (cabovertairlines.com).
- Bij de luchthaven zijn taxi's. Je kunt ook naar de doorgaande weg lopen en daar een *aluguer* aanhouden, het lokale transport op de Kaapverdische eilanden in de vorm van kleine passagiersbusjes en pick-uptrucks met bankjes achterop.

ETEN EN DRINKEN

- In Pedra de Lume is restaurant Area Docas de aangewezen plek voor een behoorlijke maaltijd.
- Palmeira heeft onder meer Esplanada Rotterdam en het Italiaanse restaurant Club Palmeirão.

SANTA MARIA

VERVOER

- Tussen Santa Maria en Espargos rijden regelmatig *alugueres*, tegen een vaste prijs. In Santa Maria staan ze bij de BCA Bank aan het begin van de plaats, in Espargos is de verzamelplaats het plein bij hotel Atlântico en het gemeentehuis.
- In Santa Maria zijn fietsen, scooters, auto's en quads te huur.

OVERNACHTEN

- Hotel Morabeza: oudste luxehotel van Sal, opgezet door Belgen. Het prachtige onderkomen ligt uitgesmeerd over een groot terrein direct aan het strand. Mooie tuinen, drie zwembaden, 121 smaakvol ingerichte kamers en suites en drie uitstekende restaurants – centraal in Santa Maria (hotelmorabeza.com).
- Odjo d'Água: mooi gelegen aan zee met restaurant boven het water (odjodagua-hotel.com).
- Pension Alizés: een van de iets goedkopere overnachtingsopties.
- The Budha Beach: lekker zen – bij het oostelijke strand van Santa Maria (budhabeach.com).

- Aan de westkust boven Santa Maria liggen onder meer het grote Meliã Tortuga Beach Hotel (tortugabeachresort.com), het nog veel grotere Vila Verde Resort, twee grote Oasis Atlantico-hotels (oasisatlantico.com) en het Dunas Beach Resort (dunasbeachresort.com). Verder noordwaarts kom je bij Murdeira Village Resort (murdeiravillage.com).

ETEN EN DRINKEN

- Restaurant Le Prive: staat te boek als het beste restaurant van Sal – Rua 15 de Agosto 20.
- GEKO Gourmet: restaurant en wijnbar met een goede reputatie – Djadsal Moradias, Bloco B.
- Restaurant Palm Beach: leuke eetgelegenheid met een uitgebreide menukaart – aan de oostkant van de pier op het strand.
- Odjo d'Água: in het restaurant van dit hotel kun je boven de zee eten. (De meeste hotels hebben trouwens goede restaurants, waar je ook gewoon kunt binnenlopen als je geen gast van het hotel bent.)
- Landinwaarts zijn in de straten achter het strand van Santa Maria allerlei eetgelegenheden, meestal wat goedkoper dan aan het strand. Je komt er pizzeria's tegen, ijssalons, snackbars en andere gelegenheden.
- Ocean Café: trendy café, the place to be. Het is er bijna altijd gezellig en druk, je kunt er prima eten en regelmatig is er livemuziek. Boven het café worden enkele prachtige, door een Italiaanse designer individueel vormgegeven suites verhuurd – aan het centrale plein (oceancafe.com).
- Voor een goede, grote en goedkope caipirinha ga je naar het eenvoudige tentje aan het strand voor hotel Morabeza.

ESPARGOS

VERVOER

- Tussen Santa Maria en Espargos rijden regelmatig *alugueres* tegen een vaste prijs. In Espargos is de verzamelplaats het plein bij hotel Atlântico en het gemeentehuis.
- Veel minder frequent rijden er *alugueres* tussen Espargos en Palmeira, en naar Pedra de Lume is slechts sporadisch vervoer.

OVERNACHTEN, ETEN EN DRINKEN

- Je kunt overnachten in enkele guesthouses en pensions, waaronder Residencial Monte Sintinha met goed restaurant beneden, Residencial Central en Pensao Paz e Bem, gerund door katholieke nonnen.
- Espargos heeft diverse eenvoudige eetgelegenheden, bijvoorbeeld Salinas, Esplanada Bom Dia en niet te vergeten restaurant Amelia, op de benedenverdieping van Residencial Monte Sintinha.

Een van de ondiepe grotten bij Praia Varandinha.

BOA VISTA

Behalve zonnebaden en zwemmen kun je goed wind- en kitesurfen op Boa Vista. Er is bescheiden duiktoerisme, er zijn een paar koraalriffen en van juni tot november leggen duizenden zeeschildpadden hun eieren op de stranden. In de toekomst zou het eiland ook kunnen profiteren van walvis-toerisme, want in de wateren rond het eiland komen verschillende soorten zeezoogdieren voor, ook diverse dolfinensoorten. Sterker nog, in de zee voor het zuidelijke Santa Mónica-strand en in de baai voor Sal Rei planten bultrugwalvissen zich tussen maart en mei voort.

Geschiedenis

Volgens de annalen werd Boa Vista op 14 mei 1460 door de Portugezen ontdekt. Ze noemden het eiland in eerste instantie São Cristovão, maar later werd de naam Boa Vista geadopteerd. Het verhaal gaat dat een zeeman tijdens een zware storm het eiland zag liggen. Omdat daarmee de redding nabij was, riep hij enthousiast 'Boa vista!', vrij vertaald 'Land in zicht!' Zijn uitroep werd daarna de naam van het eiland.

De Portugezen hadden weinig belangstelling voor het barre en droge stuk grond. Het werd enige tijd als leprakolonie gebruikt en er werden geiten gefokt, maar meer dan een handvol mensen woonde er niet. Christoffel Columbus bezocht Boa Vista in 1498 tijdens zijn derde reis naar Amerika, maar hij zeilde al snel weer verder. In de 17de eeuw vielen de Engelsen het eiland regelmatig aan, vanwege de goede kwaliteit zout die er te vinden was.

Boa Vista

Begin 19de eeuw bouwden de Portugezen een fort op het eilandje Ilhéu de Sal Rei in de baai bij Sal Rei. Sal Rei werd hierna het bestuurscentrum van het eiland, in plaats van Povoação Velha. Een tijdje floreerde Sal Rei als handelspost, maar in de loop van de 19de eeuw werd Mindelo op São Vicente de belangrijkste handelshaven van Kaapverdië en zakte Boa Vista terug in de vergetelheid. Pas de laatste decennia staat het eiland weer op de kaart, vanwege de groei van het toerisme.

Geografie

Boa Vista is naast Sal en Maio een van de drie zandeilanden van Kaapverdië. Dit betekent dat er lange witte zandstranden en veel zandduinen zijn. Zo hier en daar waan je je in zo'n duingebied bijna in de Sahara. Niet vreemd, want veel van het zand is daadwerkelijk uit de Sahara overgewaaid of in de oceaan neergeslagen en daarna op de kust aangespoeld.

Een paar huizen van het gehucht zijn omgevormd tot een fraai ecohotel, voor wie écht de bewoonde wereld even achter zich wil laten. Net voorbij Ponte Antónia kun je snorkelen bij wat koraalformaties, als de zee niet al te wild is tenminste. Met wat geluk zijn er verpleegsterhaaien.

Nog verder voorbij Ponta Antónia wacht de totale eenzaamheid. Dit oostelijke deel van de noordkust biedt wind, rotsen en verlaten stranden. Schaduw zul je er vergeefs zoeken. Bij Ponta Rodrigo buigt de kust vervolgens af. Hier begint de oostkust van Boa Vista. Direct na Ponta Rodrigo ligt een mooi wit strand, **Praia das Gatas**, langs de Baía das Gatas. Je kunt strand en baai bereiken vanuit het dorpje Fundo das Figueras. In zee liggen hier enkele minuscule eilandjes, onder water zijn koraalriffen. Soms zwemmen hier dolfinnen en heel af en toe worden er tijgerhaaien gezien, na de grote witte haai een van de grootste en gevaarlijkste haaiensoorten. Een van de eilandjes heet trouwens Ilhéu Holandes ('Hollands eilandje'), maar de herkomst van de naam is onduidelijk. In het achterland zijn bij Praia das Gatas zoutpannen te vinden. Praia das Gatas zelf eindigt bij Ponta do Porto Ferreira. Zuidelijk van deze kaap volgt weer een verlaten landschap van vele kilometers. Het enige bouwwerk hier langs de kust is de **vuurtoren van Morro Negro** ('Zwarte Heuvel'). Een goedgekozen naam, want het half vervallen vuurtorengebouwje staat op een donkere heuvel boven de oceaan. Je kunt er over een redelijke weg van basaltklinkers komen vanuit het dorpje Cabeço das Tarafes. Het laatste stukje moet te voet worden afgelegd. Er is geen vuurtorenwachter meer, dus je kunt het gebouwje in om via een spiraaltrap naar boven te klimmen en van het uitzicht te genieten.

Ook de stranden die aan weerszijden van Morro Negro liggen, trekken veel nestelende schildpadden. Vreemd genoeg staan ze ook bekend als dolfinnenkerkhof. Om de een of andere reden stranden de sympathieke zeezoogdieren hier vaak, dus je hebt als strandjutter kans om een dolfinnenschedel te vinden. De stranden van Boa Vista zijn sowieso met enige regelmaat het toneel van massale walvis- en dolfinnstrandingsen. In november 2007 spoelden bijvoorbeeld meer dan 300 witlipdolfijnen aan op de westkust en in juni 2010 strandden circa 50 potvissen op de noordoostelijke kust.

De oostkust eindigt zuidelijk van Morro Negro bij Ponta de Ervatão, waarna de kust afbuigt en de zuidkust begint.

HET BINNENLAND VAN BOA VISTA

Vanuit Sal Rei loopt een weg in oostelijke richting over het eiland. Via het gehucht Bofafeira kom je op het noordoostelijke deel van Boa Vista uit bij het dorp João Galego. De nederzetting is ook vanuit Rabil te bereiken over een klinkerweg, die enkele kilometers voor het dorp samenkomt met de weg vanuit Sal Rei.

Senegalees souvenirwinkeltje in Povoação Velha.

João Galego is een alleraardigst dorpje met kleurrijke huisjes, bloeiende bomen en planten, enkele winkeltjes en twee bar-restaurantjes: couleur locale gegarandeerd. Even verderop ligt Fundo das Figueiras, ook een aardig dorp met enkele voorzieningen, en weer wat verderop kom je in het iets saaier dorp Cabeço das Tarafes. Tezamen worden de drie dorpen **Norte** genoemd. Ze liggen in het vruchtbaarste deel van het eiland; een ribeira zorgt met enige regelmaat voor water waarmee kleinschalige landbouw bedreven kan worden. Vanuit Norte is het nog 5 km naar de oostkust.

DE ZUIDKUST VAN BOA VISTA

Vanuit Cabeço das Tarafes loopt een onverharde route naar de zuidkust, die je dan bij Ponte Ervatão bereikt. Het is een vrij moeizame onderneming om via deze route naar het zuiden te gaan. Je kunt beter vanuit Rabil zuidwaarts richting Povoação Velha rijden. De route is geasfalteerd, om in de toekomst nieuwe hotels aan de zuidkust voor toeristen bereikbaar te maken. **Povoação Velha** zelf is de oudste plaats op Boa Vista. Al meer dan 500 jaar is het bewoond, ook al is het leven er altijd armoedig geweest. Het dorpje ligt schilderachtig aan de voet van de Rocha Estância en bestaat uit enkele straatjes en een pleintje. Je kunt er een hapje eten en iets drinken in een van de twee bars of de Afrikaanse souvenirs bekijken die enkele West-Afrikaanse verkopers in eenvoudige winkeltjes en op straat aanbieden. Een paar

São Vicente en São Nicolau

7

São Vicente behoort met een omvang van 227 km² niet tot de grootste eilanden van Kaapverdië. Het is er droog, er groeit bijna niks en toch wonen er ongeveer 80.000 mensen, wat São Vicente in bevolkingsaantal het tweede eiland van de archipel maakt. Verantwoordelijk hiervoor is Mindelo, met circa 70.000 inwoners de tweede stad van Kaapverdië.

Met Mindelo is tegelijk de belangrijkste reden genoemd voor een bezoek aan het eiland. Het is een plezierige plaats, je vindt er zowaar een echt stadsleven, er komen veel muzikanten en leden van de Kaapverdise intellighensia vandaan, er is koloniale architectuur uit de 19de eeuw en carnaval wordt er uitbundig en kleurrijk gevierd. Bovendien kun je vanuit Mindelo met de veerboot een bezoek brengen aan buureiland Santo Antão.

Buiten de stad liggen twee of drie aardige stranden en een paar oninteressante dorpen. Met 750 m is de Monte Verde de hoogste berg. Verder is São Vicente dor, bruin en weinig aantrekkelijk. Aan de westkant van Mindelo vind je het internationale vliegveld, dat São Vicente met de andere eilanden van Kaapverdië en met een enkele buitenlandse bestemming verbindt.

< Straatbeeld in Mindelo, de tweede stad van Kaapverdië.

São Vicente en Santa Luzia

Geschiedenis

De Portugezen zetten op 22 januari 1462 voor het eerst voet aan wal op São Vicente, maar ze vertrokken weer snel. In de eeuwen erna verbleef er af en toe een handvol mensen, maar echt gekoloniseerd werd het eiland niet. Dat veranderde tegen het einde van de 18de en begin 19de eeuw. De Britten vonden de beschutte baai bij Mindelo een ideale natuurlijke bevoorradingshaven voor schepen die de Atlantische Oceaan overstaken. Zij zorgden ervoor dat Mindelo groeide en floreerde, zeker toen het stoomschip zijn intrede deed en duizenden tonnen steenkool vanuit Wales naar São Vicente werden verscheept ter bevoorrading van de stoomschepen. Halverwege de 19de eeuw was Mindelo zelfs een tijdje de vijfde bunkerhaven voor steenkool ter wereld. In 1874 werd via Mindelo bovendien de eerste onderzeese trans-Atlantische telegraafkabel van Londen naar Brazilië aangelegd, zodat ook Britse medewerkers van de Western Telegraph in de stad kwamen wonen. In 1885 legde de India Rubber Gutta Percha & Telegraph Works vanuit Kameroen via Bathurst, de tegenwoordige Gambiaanse hoofdstad Banjul, een tweede telegraafkabel naar Mindelo aan. Daarna volgden er meer, zodat Mindelo een belangrijk telegrafieknooppunt werd in het Britse rijk en medewerkers van de telegrafiebedrijven op São Vincente werden gestationeerd. De bloeitijd van Mindelo was echter van korte duur, want in 1869 was het Suezkanaal gereed, zodat schepen naar Azië voortaan niet meer via de Atlantische Oceaan en Kaap de Goede Hoop hoefden. De schepen werden bovendien

Zicht over de baai van Mindelo.

groter, zodat ze hun eigen kolen konden meenemen, en de kolengestookte stoommachines werden later ook nog eens vervangen door oliegestookte motoren. De medewerkers van de telegraafbedrijven vertrokken eveneens; São Vicente boette aan belang in en verarmde sterk. Na een periode van grote droogte stierven veel bewoners van het eiland in de jaren 40 van de 20ste eeuw van de honger, en een deel vertrok om te gaan werken op de plantages van São Tomé en Príncipe, een andere Portugese kolonie ten westen van Afrika. Na de onafhankelijkheid van Portugal in 1975 krabbelde het eiland weer wat overeind, vooral door de aanwezigheid van onderwijsinstellingen in Mindelo, buitenlandse hulp, een aantrekkelijke handel en de uitbreiding van het vliegveld.

Geografie

Hoofdstad Mindelo ligt fraai aan een grote baai die aan de westkant wordt begrensd door de Monte Cara, een karakteristieke rotsheuvel waarin sommigen een gezicht menen te herkennen. Aan de oost- en zuidkant beschutten heuvels de baai tegen de passaatwinden, zodat schepen er veilig kunnen aanleggen. Aan de westzijde van het eiland liggen de luchthaven en de baai en het strand van São Pedro. Langs de noord- en noordoostkust vind je twee baaien met stranden erlangs, in het binnenland steekt de Monte Verde omhoog. In het zuiden zijn lagere, kale en verlaten heuvels en vulkanische rotsen. Aan de oostzijde van het eiland kun je bij de baai van Calhau een oud vulkaankraterkje bekijken.

HOOFDSTAD MINDELO OP SÃO VICENTE

São Vicente heeft een ongebruikelijk grote luchthaven voor zo'n klein eiland. Er kunnen grote toestellen landen waardoor het noordwestelijke deel van Kaapverdië inmiddels ook ontdekt is door chartermaatschappijen en touroperators. Het vliegveld is vernoemd naar Cesária Évora, de grande dame van de Kaapverdise muziek en dochter van het eiland. Voor de entree van het luchthavengebouw staat een groot beeld van de zangeres.

In het marktgebouw van Mindelo.

spektakel op zo'n markt te bekijken en te zien wat er zoal uit de oceaan wordt gevestigd. 's Morgens is er de meeste activiteit.

Praça Estrela

De boulevard eindigt net voorbij de vismarkt. De weg buigt hier naar links en komt twee blokken verderop uit bij **Praça Estrela**, een groot plein met een café. Een deel van het plein wordt ingenomen door permanente marktstallen. De azulejostegels op de muren van de stallen zijn beschilderd met afbeeldingen van het leven in 19de-eeuws Mindelo, toen de stad een drukke bunkerhaven voor de trans-Atlantische scheepvaart was. Een paar blokken oostwaarts vanaf het plein bevindt zich aan de Avenida 12 de Setembro het stadion van Mindelo.

Ga je vanaf Praça Estrela noordwaarts, terug richting centrum, dan kom je bij het kleinere Praçinha de Igreja met een kerk uit 1862, inclusief de kenmerkende Portugese klokvormige voorgevel. Dit gebied is het oudste deel van Mindelo, daar waar het allemaal begon. Een blok ten oosten van het pleintje vind je het stadhuis van Mindelo, gevestigd in het vroegere hoofdkwartier van het waterbedrijf dat de Britten halverwege de 19de eeuw in Mindelo oprichtten. In de straten in dit deel van de stad kom je verschillende aardige horecagelegenheden tegen, waar je even kunt pauzeren tijdens een stadswandeling.

Volg je vanaf de rotonde de boulevard naar het zuiden, dan zie je aan je linkerhand nog enkele koloniale huizen met hier en daar overhangende balkons op de eerste verdieping. Drie blokken verderop is de **Torre de Belém** een markant herkenningspunt. Het is een wat kleiner en simpeler uitgevoerde replica van de Torre de Belém die bij Lissabon aan de Taag staat. Deze Kaapverdische versie werd in het begin van de 20ste eeuw gebouwd en diende als gouverneurswoning. Na een renovatie in 2002 ziet het ding er een tikje doods uit, jammer. Binnen is het kleine **Museu do Mar** goed voor een uurtje tijdverdrijf.

Voorbij de toren aan de zeezijde is het gebouw van de vismarkt. Altijd leuk natuurlijk, om het kleurrijke

Straatje in de binnenstad van Mindelo.

Op nog geen 100 m van het gemeentehuis en het Praçinha de Igreja loopt de **Rua Libertad d'Africa** van de boulevard naar het voormalige presidentiële paleis. Leuk is een bezoekje aan het overdekte gemeentelijke **marktgebouw**, aan de zuidkant van de straat. Zoals de meeste van dit soort gebouwen heeft het een galerij op de eerste verdieping, vanwaar je naar beneden op de kleurrijke marktstallen kunt kijken.

Aan deze kant van de straat zijn verder onder meer wat winkels en restaurant Pergola van het Franse cultureel instituut. Aan de overkant van de straat is café Katem Musique dat bekendstaat als een van de levendigste muziekcafés van de stad. Het wordt er trouwens pas rond middernacht écht levendig, tot in de late uurtjes. Even verderop kun je bij Pastelaria Algarve Portugese zoetigheden eten, bij voorkeur met een kop sterke espresso erbij. In de Rua Libertad d'Africa en zijstraten tref je trouwens veel goed onderhouden koloniale panden aan.

Goed onderhouden is ook het **Palácio de Povo**, het voormalige presidentiële paleis uit de jaren 70 van de 19de eeuw. De muren staan goed in de verf, waarbij voor de kleur roze is gekozen. In combinatie met de witte ornamenten doet die kleur het gebouw eruitzien als een enorme bruidstaart. Je moet ervan houden, maar opvallend is het wel.

Hierachter is een plein, met aan de overzijde de **Escola Jorge Barbosa**. Dit gerenommeerde lyceum is net iets eerder gebouwd dan het paleis en